

## Arrest

nr. 317 709 van 29 november 2024  
in de zaak RvV X/ IV

Inzake: X

wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS  
Rootenstraat 21/18  
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind, X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 24 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens je verklaringen heb je de Albanese nationaliteit en ben je geboren op (...) 2014. Je bent dus nog minderjarig. Je verliet Albanië samen met je ouders E. (...) en E'. D. (...) (O.V. (...)) en je zus E". (...) (O.V. (...)). Je mama E'. (...) diende op 28 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Je mama haalde in het kader van haar verzoek aan dat jullie als gezin gevaar liepen omwille van het grondconflict tussen jouw familie en Q. H. (...) en diens familie. Er was volgens je mama geen bescherming mogelijk in Albanië omwille van de banden die de familie H. (...) heeft binnen de*

Albanese politiek. Je papa diende op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming. Ook hij stelde dat er geen beschermingsmogelijkheden waren voor de problemen met de familie H. (...).

Op 8 december 2020 verklaarde het CGVS het verzoek van je ouders kennelijk ongegrond. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde op 5 augustus 2021 de vaststellingen van het CGVS en verwierp aldus het beroep van je ouders. Je ouders gingen hiertegen niet in beroep.

Op 2 augustus 2023 diende je mama een tweede verzoek om internationale bescherming in. Je mama haalde aan dat de problemen met de familie H. (...) nog steeds actueel waren en dat jullie als gezin hierdoor gevaar liepen. Ook je papa diende op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in en legde eenzelfde verklaringen af. Op 7 september 2023 verklaarde het CGVS het verzoek van je ouders niet ontvankelijk. Je ouders gingen niet in beroep tegen deze beslissing. De beslissing in het kader van het verzoek van je ouders is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 10 januari 2024 diende jij een eigen verzoek om internationale bescherming in. Je vertelde dat je bij je keel werd genomen door een man die had gevochten met je papa. Nadien had je mama je terug in de auto getrokken. Je hebt schrik dat deze man zal terugkomen en jou nogmaals zal proberen pakken. Ter ondersteuning van je verzoek leg je een kopie van je Albanese paspoort voor.

#### **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Vooreerst dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat je bij het eerste verzoek van je mama reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 5 augustus 2021 in het kader van haar verzoek ook voor jou geldt. Ook bij het tweede verzoek van je mama werd je ingeschreven als persoon ten laste. De beslissing d.d. 7 september 2023 geldt aldus ook voor jou.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die je mama reeds aanhaalde ter staving van haar verzoeken om internationale bescherming - waarin werd vastgesteld dat je mama niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze geen beroep kan doen op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden -, waarvoor de beslissing definitief is. Je haalde immers aan dat je vreest dat de man die met je papa vocht en jou bij de keel nam, terug zal komen (NPO p. 4-5).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Jouw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw paspoort toont je identiteit aan, waaraan niet wordt getwijfeld.

#### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van *“de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel”*. Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar artikel 3 EVRM, dient te worden opgemerkt dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het beoordelen of verzoekende partij als minderjarige vreemdeling eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, waarover een definitieve beslissing werd genomen. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient voorts te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing *an sich* niet aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden, als begeleide minderjarige, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

De Raad bemerkt dat de ouders van verzoekende partij op 28 februari 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming indienden dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partij als vergezellende minderjarige werd ingediend. Inzake het verzoek van haar ouders werd op 8 december 2020 door de commissaris-generaal een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 259 128 van 5 augustus 2021, waartegen geen cassatieberoep werd ingesteld bij de Raad van State.

Op 2 augustus 2023 dienden de ouders van verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in, dat op 7 september 2023 door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk werd verklaard. Tegen deze beslissing werd niet in beroep gegaan. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, § 1, 19° van de Vreemdelingenwet.

De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat door verzoekende partij geen eigen feiten worden aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen.

Immers verwees verzoekende partij in het kader van haar eigen verzoek enkel naar een incident waarbij zij bij haar keel werd genomen door een man die had gevochten met haar vader en haalde zij enkel een vrees aan ten aanzien van deze man (zie notities CGVS, p. 4-5), doch wordt hieromtrent dienstig op het volgende gewezen in de bestreden beslissing: *“In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die je mama reeds aanhaalde ter staving*

*van haar verzoeken om internationale bescherming - waarin werd vastgesteld dat je mama niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze geen beroep kan doen op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden -, waarvoor de beslissing definitief is. Je haalde immers aan dat je vreest dat de man die met je papa vocht en jou bij de keel nam, terug zal komen (NPO p. 4-5). Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.”*

In het verzoekschrift wordt opnieuw verwezen naar deze door verzoekende partij aangehaalde vrees voor dezelfde personen die haar ouders vrezen, waarmee evenwel geen afbreuk gedaan wordt aan de vaststelling dat dit element reeds beoordeeld werd in het kader van het verzoek van haar ouders en aldus geen eigen element betreft dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt.

Wat betreft het betoog dat haar doorleefde getuigenis over dit incident “*het CGVS ertoe (had) kunnen aanzetten om deze gebeurtenissen minstens vanuit een andere invalshoek te benaderen*”, onderstreept de Raad dat dit incident reeds werd aangehaald door haar ouders in het kader van hun eerste verzoek (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie) en dat in het kader van zowel hun eerste als hun tweede verzoek geoordeeld werd dat zij, nog los van de vraag of de door hen aangehaalde problemen geloofwaardig zijn, hoe dan ook niet aannemelijk maken dat het hen met betrekking tot hun verklaarde problemen aan nationale bescherming ontbeert.

Verder betwist verzoekende partij dat zij en haar ouders voor deze problemen beroep kunnen doen op de hulp en/of bescherming vanwege de Albanese autoriteiten, doch stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen eigen elementen bijbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling die werd gedaan in het kader van de verzoeken van haar ouders, waarbij omstandig vastgesteld werd dat haar ouders niet aannemelijk maakten dat zij voor de door hen aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Waar in het verzoekschrift nog opgeworpen wordt dat verwerende partij “*geen, minstens onvoldoende rekening (hield) met de specifiek sociaal kwetsbare positie waarin verzoeker verkeert*”, hierbij duidend op haar langdurig verblijf in België en de aanpassingsmoeilijkheden waarmee zij zal worden geconfronteerd bij terugkeer naar Albanië nu zij vervreemd is van de Albanese samenleving, wijst de Raad erop dat eventuele aanpassingsmoeilijkheden bij terugkeer naar Albanië geen enkel verband houden met een gegronde vrees voor vervolging in haar hoofde in Albanië, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar haar land van herkomst bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijke aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, betreft dit geenszins een intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zodoende geeft zulks in haar hoofde geen aanleiding tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar er nog op gewezen wordt dat in Albanië andere sociale waarden en normen gelden, dient nog te worden vastgesteld dat verzoekende partij op generlei wijze aantoonst dat het loutere feit dat zij andere sociale waarden en normen zou hebben bij een terugkeer naar Albanië aanleiding zou geven tot vervolging dan wel ernstige schade. Deze elementen rechtvaardigen aldus evenmin een afzonderlijk verzoek.

Ook wat betreft de bemerking in het verzoekschrift dat verzoekende partij bij terugkeer naar Albanië dreigt terecht te komen in mensonwaardige levensomstandigheden nu haar ouders sinds januari 2024 gescheiden zijn en haar moeder thans een alleenstaande moeder is die kampt met financiële moeilijkheden, dient erop te worden gewezen dat dit element evenmin kan worden beschouwd als een eigen feit dat een apart verzoek rechtvaardigt. Deze aangehaalde problemen zijn immers van louter sociaaleconomische aard en ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn deze problemen het gevolg van enig intentioneel handelen tot vervolging, waardoor er ook geen sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Waar er ten slotte nog op wordt gewezen dat het mentaal welzijn en de psychologische toestand door de problemen “*een zware dreun gekregen*” hebben, stelt de Raad vast dat verzoekende partij nalaat hieromtrent enig medisch en/of psychologisch attest bij te brengen en aldus niet verder komt dan blote beweringen. Dit element betreft derhalve evenmin een eigen feit dat een apart verzoek kan rechtvaardigen.

2.2.5. Inzake het neergelegde paspoort van verzoekende partij (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten), treedt de Raad de commissaris-generaal tevens bij waar deze opmerkt dat dit stuk geen ander licht werpt op de gedane bevindingen nu dit document enkel haar identiteit aantoonst, waaraan niet getwijfeld wordt.

2.2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor haar rechtvaardigen.

2.2.7. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 1 maart 2024 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor haar rechtvaardigen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.10. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT